

עשׂרה יוֹחֲסִין פֶּרֶק רַבִּיעִי קִדּוּשֵׁין ע"ט.

[illegible]

אין בין גירות לבגרות
אחיש אשכנזי
לבלב. משמע שמי
שעזרת הוא נעדר כאות
השקט שחש עשרה עד
הוא ואלה שמשאליה
שנשגורו ששה חדשים וכו'
ומאכל חם (ר"ט)
כל תורות ששבו על
גבול. כל תורות וסירות
שנשמחו שכלם, כלם,
ואשם שכלו מומאחם
כאחז מקור מעול (סו).
סירות שנשמחו כלם
שכלו (ד) (ד) (ד)
בין הרשות היחיד.
בין שהסוק בנות
היחיד, דק"ל ספק מומאחם
בנות יחיד ספקיו מומא
(ר"ט). בין הרשות
היחידים. בין שסירות
עומד מומאחם הרש"ר
דק"ל ספק מומאחם הרש"ר
סירות, הכל מומאחם,
דק"ל ספק מומאחם
ואחז מומאחם (ד) (ד)
למקום שששש (ד) (ד)
כל אמרין ספק מומאחם
הרש"ר סוכר רש"ר
נגע ספק לא נגע, דל"א
למחור לא נגע, דל"א
זה שרש מומאחם וכל
ושם כל לטורח שששש
ספק, כל מומאחם מומאחם
(ר"ט). היה בורק
אחז החבית. מומאחם
כל ספק מומאחם (ד)
הממלא (ד) (ד) (ד) (ד)
הממלא מעט והספר מומאחם
סירות וממלא וספר
וממלא מעט וספר מומאחם
הממלא מעט וספר מומאחם
ממלא מעט וספר מומאחם

החיות הרומות והמגדלות
 תחפין: היום ממרס
 מנעט נעט היום שמור
 חפיוני והמגרעט
 וזמור: היום רומות ומנעט
 זה של מור וזמור
 חפיוני: היום וזמור
 דלח מפרשין מן
 על הין דרבי
 חן אלדב דרבי
 המור: המורח כל הספיה
 (דפ): חן דרבי למחיה
 חן מפרשין וזמור עפס
 (שמשיין יב יב)
 עפס
 חפיוני מפרש עפס
 דלח: להיות סוף
 וזמור: וזמור חפיוני
 מנעט עפס זה למחיה
 עפס: עפס לחח עפס
 שמחיה עפס חפיוני
 חן: חן

נמצאת חומץ. לסוף חודש
ואם אמר בתוך ג' ימים הרי
הוא ודאי אין פחות מג' ימי
על היפה תרומתו תרומה, מ

שנייה נוספין גט. אם זאת לינשא לאחר: גמ' משום דגרסי
קים ליה ביוחסין. וכשמאל מיוחסתא קידשה לו וציעל את השליח אבל
איתמאל דלא קים לה ביוחסין אימא אע"ג דקדשה עמלה לא ציעלה
את השליח ולא סמכה על קידושה דסברה דלימא שליח משכח
מיוחס מזה: לא איכספ ליה. צבתו
אם תנשא למיוחס כל דהו ולא צעליה
לשליחות דשליח ואפילו מקדשה
לגורו והא דאי קדשה סבר דלימא
לא משכח אבל קים משכח לא צעליה:
וקדשה היא * צעיר. צו ציוס: ופרי
היא צוגרס. דקקוה לדעת אם ילאה
מרשות האב להיות קדושה קידושין
ומלאכה צוגרס צו ציוס: פרי צוגרס
לפנינו. וקדושה קידושין ולא של
אביה: חישין לקדושי שניהם. שמה
שקדשה האב נערה היתה וקדמו
הקדושי.

ק'דוש' (וי' יחזק' כח' פס' 1)
הדברים שצין נערוט לגבורת לאמרינן
אין צין נערוט לגבורת אלף ששה
חדשים בלנד. (1) כשהצילא סימני נערוט
אינה שוהה להיות בוגרת אלף ששה
חדשים ופעמים שהיא ממחרת לגבור
וסומינה ניכרים גדדיה כדפנין במס'
גמ' (דף 100.) פגה בוחל וזמל: כהא
לאמר רב הרי בוגרת לפנינו. הא כל
אזותן ששה חדשים בחזקת נערה היא
עד שנכיר בסימני גבורתה וכי
בדקנוה בפניא ואיזשכחא בוגרת מי
ימרר (2) דלפרא נמי בוגרת היא ודילמא
השתא הוא דגברה: אלף לאחר
ששה חדשים הוא ודאי משמלאו לה
ששה חדשים גברה לה: וזי סימא
בזכיר הוא דליכא הא טפי איכא הא
אלף בלנד קאמר לא גרס(3). דמהיכא
תיסק אדעתין למימר הכי מי קאמר
אין צין נערוט לגבורת פחות מששה
חדשים: דקדיש ציומא דמשלים שית.
אזיבא בצוקר והיא צברז והיום הזה
היא בחזקת שתצבר: מהשתא
בוגרת בלפרא נמי בוגרת. שכל היום
היא בחזקת שתצבא: על גביו. כללים
שהטביל צו: צין שהוא כרשום היחיד.
ספק טומאה טמא צו: צין שנעשו
צרה"ר. ספק טומאה טהור צו:
טמאה. בלדא ספק הוא אלף ודאי
אלמלא אמרינן כשעת מציאתן מחזיקין
לילה מעיקרא הכא נמי ציומא מדהשתא
בוגרת בלפרא נמי בוגרת שכל היום
היא בחזקת שתצבא: סרי לריעותא.
טמא על חזקתו והרי חסר לפניך:
הכא. גבי קידוש האב חדא לריעותא
הוא דליכא הרי בוגרת לפנינו אלף
אלא חדא ולמר העמד אשה על חזקתה
ציומא דמשלם שית לאו חזקת גבורת

ואלו חוקת נערות אית צה שהיום היא עשויה להשתנות: היה צור עליה והוקר כלומר להיות קומך עליה צהפרכת תרומותיו כצבא לש תרומה על מאה לוגין הללו וכן עושה תדיר ואח"כ נמצאת חומך ואח צבצר יין וחומך שני מינין הן: כל ג' ימים ודאי גרסינן. ולא גנן ידקסם האשונים שאחר הצדיקש צבדקו ומנאלו יין הרי היא צבחקתא ממנאלו ואלין ספק והוי תרומה ליאסר לזרים ויחזור ויתרוס דשנא וזו האחרונה שמהלל חומך הרי היא צבחקת ודאי חומך ואם עשההארס יתקנה מטבילה ללא הוי חומך גמור צפחות מג' ימים חו ש ולמפרע ספק והוי תרומה ליאסר לזרים ויחזור ויתרוס: מ"א. גב צבחקתו כל עהרות שנעשו על גביו אפילו צרשות הדינים עמלות א וזהו מקוה על כרחיך צבחקתו השלימותו צבדעיס סאה וקא דקטני מבחן ולהלן ספק ואלא צמריטא שמשעתא דדעה (דף ג.) ללא צבדעה" תולין דמפרש טעמא צשעמלתא קשייתא לדעה (דף ג.) ללא ידי צבית זו דלמריטן מדהשאל חמציך מעיקרא גמי חומך וד"ג נימא

[illegible]

קִידִישָׁה אַביה בדרך ב' וקִידִישָׁה עֲצֻמָּה וכו'. וזו"ת אמאי אִילִינוּ
רז ושמואל כה"ג נפלו בְּקִידִישָׁה אִצִּיה גִּרְדִּילא^א כמה
דפִּירַס דְּפִלְגִי בְּקִידִישָׁה אִצִּיה ואחר כך קִידִישָׁה הִיא עֲלֵמָה וי"ל דודאי
ללא פִּלְגִי בְּקִידִישָׁה אִצִּיה לחוד דבההיא מודה שמואל דליהּ מְקוּדֶשֶׁת
דאִמְרִינן העמד אשה אחזקת פְּנוּיה
כמו שהיה קודם שְׁקִידִישָׁה והרי היא
בוגרת לפְּנוּיָה^ב ואין קִידוּשִׁי האב
קִידוּשִׁין אַבְל עתה שְׁקִידִישָׁה אִף הִיא
עֲלֵמָה לִיכָא חֻקָּה דְּפִנוּיה דְּמַמָּה
נִפְסָךְ אֵשֶׁת אִישׁ הִיא אוּ מִשּׁוּם קִידוּשִׁי
אִצִּיה אוּ מִשּׁוּם קִידוּשִׁי דִּידָהּ וליכָא
הִיא סְבֵרָא וּמִשּׁוּם הִיא פִּלְגִי שְׁמוּאֵל:
**[אִילִימָא בְּתוּךְ שֶׁשָׁה וכו'. מִתּוֹךְ פִּי
רַשִּׁי מִשְׁמַע דְּבִדְקוּס בְּתוּךְ ו'
וּמִלֵּאמָּה בּוֹגֶרֶת וּמִשֶּׁהָ פִּתְרִי בְּהָ לִימָא
וְכו' וְאִין מִיֵּרֶא לְעוֹלָם לֵבָל תִּמְהַר לְבָגוֹר
מִתּוֹךְ ו' אֵלָּא מִיֵּרֶא דְּבֵאלָהּ לְפָנֵינוּ אַחֵר שֶׁשָׁה
וְלִ"ן הִשְׁמָחָה הִוא דְּבִגְרָה מִ"ן:]**

ותומר קידשה אביה
עיר והרי היא בוגרת
גרת לפנינו ושמואל
גרת לפנינו ושמואל
רב הרי היא בוגרת
רה אלא לאחר ששה
שינן לקידושי שניהם
בין גירות לבגרות
גד לא צריכא דקדיש
ששה רב אמר הרי
ששת בוגרת בצפרא
השתא הוא דאיתי
שנא ממקה ^דדתנן
סר כל טהרות שנעשו
ות היחיד בין ברשות

ושמואל מ"ש ממקה. ואם
תאמר לרב נמי תקשי
דע"כ לא קאמר רב דמאפרא נמי
בוגרת היא אלא משום דליכא חזקה
דנערות כדפי' בקונטרס אבל אי היא
חזקה דנערות מודה רב דלוקומא
אחזקתה והכי נמי גבי מקוה ואיכא
חזקה דשלם וי"ל דלרב נמי קשה ונקט
שמואל משום דפריך ליה בהדיא טפיס:
כ"ג ג' ימים ודאי. ל"ג הראשונים
דהא פליגי בה אמוראי (בב"ב
דף ק"ט.) דאיכא למ"ד ג' ימים הראשונים
ודאי יין מכאן ואילך ספק ואיכא
למ"ד ג' ימים האחרונים ודאי חומץ
ומקודש ספק ואיכא למ"ד דג' ימים
הראשונים ודאי יין וגו' ימים האחרונים
ודאי חומץ וצינתיים ספק:

התם דאיכא למימר
אימר לא טבל אדרבה
ואימר לא חסר הרי
הרי בוגרת לפניך
תם נמי השתא הוא
נותא הכא חדא לריעותא ושמואל מאי שנא מחבית
ת החבית להפריש עליה תרומה והולך ואחר כך
ים ודאי מיכן ואילך ספק ורמינן חבית אמקוה מ"ש
א ספק ואמר רב חנינא מסוריא מאן תנא חבית רבי
נמי ספיקא משי"י דתניא ^אכל טהרות שנעשו על גביו
יחיד בין ברשות הרבים טמאות ורבי שמעון אומר
ברשות היחיד תולין אבל לרבנן טבל למפרע שאני
העמך טבל על חזקתו ואימר לא ניתקן אדרבה
אימר לא החמיץ הרי החמיץ לפניך הכא נמי הרי
תא הוא דבגרה ^א(הכא) נמי השתא הוא דאחמיץ
הכא חדא לריעותא הוא דאיכא נימא כתנאי
מי

אם הצבים. תמיד שלא תחמץ והיית אותה הצבית להיות מפריש
ת מאה לוגין טבל במקום אחר ואומר הרי שני לוגין צבית פלונית
דוע מאימתי החמימה וכל תרומה שקמך עליה משחחמימה לא חייך
כן הראשונים. אמוראי פליגי בה בבב"ב (דף טו.) איכא למ"ד כל ג'
ן ודאי וכל טבליה שחלה תרומתן בה בצוות ג' ימים מתקנין הן
החמימה ולא היתה תרומה ואיכא למ"ד כל ג' ימים שלפני דיקיה
אבות ג' ימים תרומה על מקום אחר אינה תרומה ומתורת לזים
אחת חומץ וידוע שלשה ימים יש שנתקלקלה: **מכאן ואילך.** מג'
נקזה דמחזקין ליה בחסר משעה ראשונה שהנחנוהו בחזקת שלם
לא לאו ספק הוא דאי ספק הוא הוה ליה למימר ברה"ר טהורות
קנין ליה מהאי שעתא בחזקת חסר ודאי: **ומאי שנא.** גבי צבית
החמץ: **ואי' חנינא** גרס: **ברה"י** סולין. כל ספק טומאה לר"ש
לספק סוטה דהתם יש רגלים לדבר: **טבל למפרע.** זה שניתקן על
ידיהשתא בוגרת בצפרא נמי בוגרת: **ינאא כנאני.** הא דרב שמואל:

המזכיר פירות (טו). ר' יוסף אבן אל כר ב' ימים לאחר בדיקה ראשונה שנאלצה בחזקתה ודאי יין
 לו חזר כר ב' ימים קודם בדיקה חזרונה שנאלצה חזרה ודאי חומץ, לזיון דעבישי חומץ מגור
 ולאחר המזכיר את הפסיה (פד) יין וחומץ שני מיניו הן, לזי לרנן הא קייל פרוס מן הפרס
 ופספרע (החזר חבית אמקודה, להא מריוויז ארכא תרמי ליעושא (טז), מאי שנא.
 דלתאמר ספא (טז).

א מ״י פ״ט מהלכות
אישות הלכה ד סנה
עשין מה ט״ע אה״ע
סמן ל ספ״ה ז
בצב ב מ״י שם ה״ל
(ד) [ע״י מ״מ ור״מ]
סממן ט״ע אה״ע
סמן ל ספ״ה ז
ג [ט״ע ט״ע ספ״ה ז]
בצב ב מ״י שם פ״ב ה״ל
ז ש״ע ז
בצב ב מ״י פ״א מהלכות
מקואות ה״ל ז ש״ע
ז״י סמן ל ספ״ה טע
בצב ב מ״י פ״א מהלכות
מקואות הלכה ד

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א) רש"י ד"ה משום
דגברא כו' מיוחסת ז"ל
מיוחס זה וכו' בלשון
הרע"ב במשמיות:

מוסף תוספות

א. ובלא קידשה עצמה
ב. כלל מ"ט. ב. ואיכא תרתין
ולקמן
ג. ליריעותא וכו', ומדדא דאי
אכילתא דא חיישינן כמא
דנבי מקוה וחבית. ט. ש.
ה. דחורמא דאתי ליד
קולא הוא ששורפין
ז. חורמה וקדשין. מוס'. טו.
ח. נמוס' טו' ורש"י
ז. חבית נמי אתי
לדי קולא דיאמור נתקן
ודאתי לאפרושי מן החיוב
על הפטור.

תום' ר"י חזקן

[illegible]